

PLACIAJAME PASAULYJE

VATIKANAS

Daug nepasitenkinimo dulkių sukėlė šv. Tėvo peržiūrėtas ir kiek pakeistas liturginis kalendorius. Ypač daug kam nepatiko, kad išbraukė net 40 šventųjų šventes. Kaikurių tų šventųjų buvo liaudies labai gerbiami ir branginami, kaip pav. AUTOMOBILISTŲ GLOBĖJAS ŠV. KRISTOFORAS ir kt.

Kodėl šv. Tėvas tai padarė? Argi per šimtus metų kaip šventi garbiati jie pasirodė dabar jau nebe šventi?

KĄ POPIEŽIUS PADARĖ?

Ką Bažnyčia praecityje pati paskelbė šventaisiais, ar pa laimintaisiais, tų šventumo nėra dabar šv. Tėvas nepaneigė. Jie yra ir liks šventi per amžius. Per šimtus metų į Bažnyčios minimų šventųjų kalendorių prirašyta tiek daug šventųjų, kad jų gerbimas nustelbė patį Išganytoją V. Jėzų Kristų, nustelbė mūsų Sutvėrėją Dievą Tėvą ir Šv. Dvasią. Kiek žmonių atėję bažnyčiosna aplaksto visus šalutinius altorius, kur tik yra pastatyta kokio nors šventojo statula, prie jos meldžiasi žvakutes dega, prie jų pridėtas savo pačių pirštus bučiuoja, O PRAEIDAMI PRO ŠVENČIAUSIO SAKRAMENTO ALTORIŲ, KURPATS IŠGANYTOJAS BUVOJA nėra nepriklaupia. Tai yra didelė netvarka ir neišmanymas. Šventieji neturi, negali ir nenori nustelbti savo Išganytojo ir savo šventumo Šaltinio garbės.

Liturgijos kalendorius nurodo kunigams, kokiomis dienomis kokias mišias atnašauti. Ir vėl kone kasdien mišios buvo skirtos įvairiausiems šventiesiems pagerbti, kad neliko vietos pačiam Išganytojui ir jo didžiajam mūsų atpirkimo darbui prisiminti, išskyrus didžiulias Kalėdų, Velykų ir dar viena kita šventė.

Šv. Tėvas dabar taip patvarkė liturginį kalendorių, kad jame svarbiausią vietą užima Dievas, Kristus, Šv. Dvasia, o šventieji antraeilę. Taip dera, taip turi būti.

DAUGIAU AR MAŽIAU ŽINOMI

Yra šventųjų, žinomų visame pasaulyje ir visų katalikų labai gerbiamų. Jie ir šioje žemėje, ir dangun nuėję padarė žmonijai ir Bažnyčiai labai daug gero, jų įtaka į žmones ir dabar tebėra didelė. Tie šventieji nepalieti. Jie bus pagerbiami kaip ir lig šiol.

Kiti šventieji buvo ir yra gerai žinomi bei mylimi tik kaikuriuose kraštuose, kur jie gyveno, darbavosi ir mirė. Kitur jie mažai, ar visai nepažįstami. Tokių galima paminėti šv. Januarijų, šv. Mariją Goretti, šv. Jurgį ir kitus. Jie ir toliau bus pagerbiami savuose kraštuose ir ten, kur žmonės juos gerai pažįsta, yra prie jų prisirišę. Bet nebėra įsakymo švęsti jų šventes viso pasaulio katalikams.

KAIP PATEKO?

Persekiojimų laikais, kai už Kristų guldė galvas šimtai ir tūkstančiai, juos visus žmonės savaime ėmė gerbti ir garbinti kaip šventuosius. Yra tikra tiesa, jog, išliedamas savo Kraują už Kristų, už jo Bažnyčią, žmogus parodo heroiską savo meilę Išganytojui ir todėl jis nūpelnytai laikomas šventuoju. Bet atsitiko, jog masinių persekiojimų metu, tarp daugelio už Kristų mirusiųjų vardų, įsivėlė ir tokių vardų, kurių savininkai nėra žinomi. Net nežinia, ar jie iš viso gyveno. Kaikurie įrašai kankinių kapo paminkluose yra tokie neaiškūs, kad nežinia, ar čia minimas kankinio vardas, ar čia minimas kankinio vardas, ar vieta iš kur kankinys buvo kilęs, ar yra koks malonybinis pagyrimas. Šv. Tėvas išbraukė iš mišių auka gerbiamų šventųjų sąrašo visus, apie kuriuos nėra tikrų, paliudytų žinių ir kurių gerbiimas rėmėsi tik gražiomis legendomis. Bažnyčia gali rekomenduoti žmonėms tik tokius šventuosius gerbti ir sekėti, kurie yra tikrai žinomi, o ne abejotinus.

GRIEŽTI REIKALAVIMAI

Pagaliau atsiminkime ir tai, kad senovėje šventais paskelbdavo ne tik popiežius, bet ir patys vyskupai, kunigai ir žmonės, neištyrę nuodugniau jų gyvenimo.

Juk Brazilije karts nuo karto žmonės ima šimtais ir tūkstančiais bėgti pas kokį naują šventąjį, kurs eako gydo

ligonis! Po kiek laiko tas šventasis gydytojas dingsta. Tik nuo metų įvesti labai griežti tyrinėjimai kandidato į šventuosius gyvenimo ir reikalaujami bent du žymių gydytojų mokslininkų patvirtinti stebuklai. Anksčiau to nebuvo. Todėl lengvai pateko į šventųjų sąrašus įvairiuose kraštuose žmonų kitur visai nežinomų, o šiandien ir visai pamirštų.

Su mokytais istorijos žinovais peržiūrdamas šventųjų sąrašus Šv. Tėvas išbraukė tik tuos, kurie šiandien yra neaiškūs, nežinia, kaip atsiradę tuose sąrašuose. Tuomet mes galim tik pasidžiaugti ir būti dėkingi šv. Tėvui. Kas palikta liturginiame šventųjų kalendoriuje ar viso pasaulio, ar tik kurio vieno krašto katalikams gerbti ir sekėti, tie, mes tikrai žinome, buvo didžiųjų, didvyriškų dorybių vyrai ir moterys. Tai mums užtikrina Bažnyčia savo dievišku autoritetu.

VIETNAMAS

Jau prieš prasidedant taikos deryboms Paryžiuje, P. Vietnamas su savo talkininkais liovėsi bombarduoti komunistų teritoriją Š. Vietname. Tikėjosi, kad ir komunistai liausis užpuldinėti P. Vietnamo įstaigas, gyventojus. Kurį laiką iš tiesų jie sumažino savo puolimus, bet visiškai nenustojo

Kai atrodė, jog derybos Paryžiuje jau įžiebta susitarimų vilties kibirkštėlė, komunistai šią savaitę vėl smarkiai puolė virš šimto vietovių, naikindami ne tik valdžios įstaigas bei žmones, bet žudydami ir civilius piliečius. Ar tai liudija, kad jie rimtai nori taikos?

SOV. RUSIJA

Kažkokia neaiški epidemija įsisuko į raudonosios armijos generolų eiles. Per penketą savaitę mirė jų net 13. Mirčių epidemija prasidėjo kovo 29 d. Pati sovietų spauda pranešė, jog kaikurie jų mirė „tragiška mirtimi“. Žiti neva dėl senatvės. Kitų mirties priežastis visai nenurodyta. Užsienio stebėtojai ima samprotauti, kad Brežnevas su Kossiginu pradėjo vadyti savo kariuomenės aukštąją vadovybę nuo nepatikimų generolų, kaip tai darė Stalinas prieš pat paskutinio karo pradžią. Tuo tarpu dar neaišku. Tačiau trylikos generolų mirtis per nepilnas penkias savaites uždavė visiems gerą galvosūkį, ką tai reikštų?

Lietuvių Šeimos ir Švietimo Metai

P.P. JIEVA IR VINCAS KUTKAI

gražiai atšventę savo santuokos auksinį jubiliejų paaukojo
•Mūsų Lietuvai 100 naujųjų kruzeirų ir yra šio numerio

GARBĖS LEIDĖJAI

Jie taip pat prisidėjo prie Aušros Vartų šventovės įrengimo šv. Petro Bazilikoje, Romoje.

Dar kartą nuoširdus ačiū ir ilgų, laimingų, Dievo palaimos kupiaų metų!

•M. L. Administracija

ATSISĀUKIMAS

Broliai ir Sesės Lietuviai!

«Lietuva yra gyva ne tik Nemuno vagoje, miškų šlame sy, paukščių giesmėje, piliakalniuose, bet ir kiekviena me lietuvyje. (Plg. Mūsų pareigos tremtyje. J. Girnius).

Todėl pagalba lietuviui yra pagalba ir Lietuvai.

Brazilijos Lietuvių Bendruomenė norėdama patarnauti lietuviams, sudarė Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Savitarpio Pagalbos Tarnybą ir kviečia visus lietuvius talkon. Tarnybos uždavinys teikti lietuviams materialinę ir moralinę paramą. Šelpti į vargą patekusius, padėti gausioms šeimoms, remti studijuojantį jaunimą, globoti ligonis, senelius ir apieistus. Pagal galimybę Tarnyba organizuos taip pat juridinę ir medicininę paramą. Siam dar bui Bendruomenė pakvietė:

Kostą Meškauską, Juozą Baužį, T. J. Bružiką, S. J. Oną Guigienę, T. P. Daugintį, S. J., Vincą Kutką, Juozą Matelionį, Oną Matelionytę.

Juozą Baužį, Rua Manaias, 363, Vila Zelina.

Kun. J. Bružiką, S. J., Rua Juatindiba, 20, Parque da Mooca,

Kun. P. Daugintį, S. J., Rua Juatindiba, 20.

Oną Guigienę, Rua Pires Pimentel, 168.

Vincą Kutką, Rua das Verbenas, 80, Vila Bela.

Jieva Kutkienę, Rua das Verbenas, 80.

Juozą Matelionį, Rua Itai, 150, Casa Verde.

Oną Matelionytę, Rua Itai, 150, Casa Verde.

Jurgį Šliesoraitį, Rua Almirante Barros, 1184, Indianapolis

Petrą Šimonį, Rua Barão do Pirai, 67, Vila Zelina.

Kostą Meškauską, Rua Dr. Cincinato Pomponet, 204, Lapa.

Kazį Rinkevičių, Rua Professor Gustavo P. de Andrade, 1085, Vila Zelina.

Mariją Stankūniene, Casa Verde.

Mariją Tijunėlienę, Rua

Itai, 150, Casa Verde.

Šiuo atsisaukimu Brazilijos Lietuvių Bendruomenė kreipiasi į visus lietuvius kviesdama jais pasitikėti ir jų darbą visokeriopa remti: pinigais, darbu, rūbais ir kt.

Specialiu būdu kreipiasi į lietuvius advokatus ir gydytojus, kad sutiktų duoti nors mažą dalį savo profesinio laiko lietuvių reikalams. Taip pat prašome pranešti Tarnybos nariams vienokios ar kitokios pagalbos reikalingus, kad neliktų lietuvių, kurs nepajustų lietuvių gelbstinčios rankos.

Šia proga Lietuvių Bendruomenė ir Savitarpio Pagalbos Tarnyba reiškia pagarbą ir padėką visiems tiems lietuviams, kurie ištisė ir ištisė pagalbos ranką reikalingam tautiečiui.

Prašydami Viešpaties palaimos šiam artimo tarnybos dar bui ir pasitikėdami lietuvių talka ir dosnumu:

Kun. Juozas Šeškevičius
Tarnybos prezidiumo pirmakas

Juozas Tijunėlis
Brazilijos Lietuvių Bendruomenės valdybos pirmininkas

Kostas Meškauskas
Savitarpinės Pagalbos Tarnybos pirmininkas

Kun. P. Daugintis, S. J.
Tarnybos vicepirmininkas

Ona Matelionytė
I Tarnybos sekretorė

Juozas Baužys
Tarnybos išdininkas

Kazys Rinkevičius
II Tarnybos sekretorius

VOKIETIJA. Prieš savaitę vokiečių markė sukrėtė viso pasaulio pinigus. Pasklido gandas, jog Vokietija pakelsianti savo markės vertę. Tuojau daugybė spekuliantų pradėjo urmu supirkinėti vokiečių markes. Tuojau atpigo rinkoje ir doleris, ir ypač anglų sterlingai ir prancūzų frankai.

Lietuvoje Skruzdės Daugiau Paneša Negu Jautis

Yra tiesa, jog mažytė skruzdėlė paneša už save žymiai sunkesnę našta. To, sako, negali padaryti jautis.

Tą tiesą patvirtino pavergtosios Lietuvos vyriausias žemės ūkio valdytojas agronomas V. Vazalinskas. Balandžio 9 d. Kaune įvyko Lietuvos sovchozų ir kolchozų (t. y. valdžios ir liaudies dvarų vadovų ir specialistų) suvažiavimas. Norėta pasidžiaugti komunistinio ūkio laimėjimais per 20 metų Vyriausias žemės ūkio tvarkytojas V. Vazalinskas tarp kitko pasakė tuos įsidėmėtinius žodžius:

«Visu rūšių ūkiuose iš kiek vieno šimto naudojamų hektarų žemės gauta po 703 centnerius pieno, po 147 centnerius mėsos. Iš to skaičiaus visuomeniniai daliai tenka po 412 centnerius pieno ir po 85 centnerius mėsos.»

AR YRA KUO DIDŽIUOTIS?

Tik pasižiūrėkime atydziau į paduotus skaičius ir pamatysim, kad komunistiniai žemės ūkio garbintojai neturi kuo girtis.

Žemės valdytojas sako: «visų rūšių ūkiuose»; tas reiškia, ir kolchozuose, ir sovchozuose, ir paskirų ūkių tu rimuose mažuose sklypeliuose, arba kaip tū sakoma «gyventojų ūkiuose». Iš viso Lietuvoje žemės ūkiui dabar naudojama trys milijonai, du šimtai vienuolika tūkstančių hektarų žemės. Iš to skaičiaus gyventojų sklypeliams dar

žams pavesti tik du šimtai ir 72 tūkstančiai hektarai. Taigi 3 211 000 hektarų yra kolchozų ir sovchozų dvarų. (Tos žinios paimtos iš «LTSR Ekonomika ir Kultura 50», 1967 m. pradžios, Vilniuje.)

Išeitu, kad 1968 m. Lietuvoje buvo pagaminta iš viso 2 milijonai, 449 tūkstančiai tonų ir 512 tonų mėsos. Iš to bendro skaičiaus valdžios dvarai: kolchozai ir sovchozai pagamino 1 milijoną ir 323 tūkstančius tonų mėsos, o privatūs sklypininkai irgi beveik tiek pat: 1 milijoną 126 tūkstančius tonų pieno ir 239 tūkstančius tonų mėsos! Imant pagal procentus: kolchozai ir sovchozai, naudodami 92 procentus visos Lietuvos panaudojamos žemės, pagamino tik 54 procentus pieno, o sklypininkai iš 8 procentų žemės gavo 46 procentus pieno. Tai ar skruzdės ne daugiau pagamino už jaučius?

Paskaičiuokime, kiek kur gaunama pieno ir mėsos iš vieno hektaro naudojamos žemės. Kai kolektyvininkai iš hektaro gauna 412 kilogramų pieno ir 85 kilogramus mėsos, tai sklypininkai iš kiekvieno hektaro išspaudžia po 4138 kg. pieno ir po 879 kg. mėsos! Tai yra daugiau kaip dešimteriopai daugiau už komunistinius ūkius. Taigi jei netie sklypininkai tai p. Vazalinskui niekaip neišeitų 703 centneriai pieno ir 147 centneriai mėsos iš 100 ha «visų rūšių ūkiuose».

Dar blogiau komunistiškiam

gaspadoriam išeina, kai palyginame kas kiek gyvulių išlaiko. Tie sklypininkai savo 272 tūkstančių hektarų žemės išlaiko apie 420 tūkstančių karvių ir apie 767 tūkstančius kiaulių. Visi gi komunistiniai ūkiai trijuose milijonuose ir 211 tūkstančių hektarų išlaiko tik apie 414 tūkstančių karvių ir apie 873 tūkstančius kiaulių. Tat sklypininkai turėdami tik 8 procentus dirbamos žemės turi 6 tūkstančius karvių daugiau negu valdžia, aprėpusi 92 procentus visos dirbamos žemės, ir tik 106 tūkstančius kiaulių daugiau už sklypininkus.

Šitaip nešeiminiškai nėra vienas šiek tiek praprusęs ūkininkas laisvame pasaulyje. Jei ne tie žmonių maži sklypeliai, tai komunistinės Lietuvos valdžia savo žmones būdu išmarintų.

(ELTA)

Rambas, o ne Trys Kryžiai

Daug šviesių tarptautinio masto protų pripažįsta, jog didžiąją dalį valstybinių ir pasaulio problemų galima išspręsti teologiškai, religijškai. Daugelio sunkumų — kaip baudo, tautų ir sričių atsilikimo, skurdo — pagrindas yra tikėjimo ir krikščioniškos artimo meilės stoka. Politiniai ir ūkiniai sunkumai visų pirma yra religijos nusilpnėjimo išvairūs ženklai, kaip votys ant odos, organizmui vergant viduje. Turtingųjų savimylės, godumo, puikybės ydos, politikų išdavimas balsuotojų ir suvargusių sluoksnių, darbininkijos kerštas darbdaviams

yra ne tik atskiro žmogaus blogybės, bet turi blogų padarinių ir visam kraštui.

Žydų tautą, išblaškytą ir pavergtą, tūkstantmečiais išlaikė gyvą ne tiek patriotiniai šūkių ar tautinė garbinga istorija, kiek religija kuria yra persunktas jų tautiškumas bei bendruomeninis gyvenimas. Taip pat ir airių tauta šimtmečiais a silaikė prieš galiną Angliją: ir Amerikoje išlaikė savo tautiškumą tik dėka savo katalikiškojo tikėjimo.

Ateitis priklauso toms tautoms, kurios ne tik išoriniai respektuoja religiją, bet ir ją gyvena. Tik religijoje randa ma parama nelaimėse, sustiprinimas rūpesčiuose, vado vas kasdienos painiuose klausimuose. Tauta, kuri laiko Dievą savo karaliumi, negali žūti ar būti sunaikinta.

Tai žinodamas Lietuvos okupantas, pirmiausia smogia ir naikina jos dvasinės ir moralinės stiprybės šaltinį — katalikų tikėjimą. Bolševikas okupantas paliko kai kuriuos lietuvių tautos vyrų paminklų, bet NUGRIOVĖ NEŽINOMOJO KAREIVIO KRYŽIŲ. Paliko Karo Muziejų, bet išnikino Vilniaus katedrą ir uždarė šv. Kazimiero bažnyčią ir altorius visoje Lietuvoje Paliko Gedimino pilį, bet su sprogdino Vilniuje Tris Kryžius. Pakenčia lietuvių liaudies meną, bet sunaikino pakelių Rūpintojėlius, koplytėles, uždarė daugel bažnyčių, visaip naikina tikėjimą. Bėdieviai komunistai leidžia ruošti Joninių šventes Rambynė bei kituose piliakalniuose. Tačiau milicija sargybonomis paprastai užtveria kelius į Šiluvą, Skiemonis ir kitas šven

toves. Paliktas Rambynės, o ne Trys Kryžiai.

Okupantas tikisi sunaikinęs lietuvių religingumą ir dorinį stiprumą, palygint lengvai nu marinti tautinį atsparumą ir tada sunaikinti ją pačią, iliejant į rusų masę. Taip jau yra padaryta ištisose rytinės Lietuvos dalyse.

Todėl mes, svetur gyvondami, norėdami patys išsilaikyti, išgelbėti nuo tautinės mirties jaunimą ir pradėti okupuotoje Lietuvoje esantiems tautiečiams, nemeskime iš savo dvasios ir šeimoms, tai kas šventa, bet visos pajėgom ir priemonėm puoselėkime savo katalikiškąjį tikėjimą.

Br. Zumeris,
Australija

LIETUVOJE išėjo «Mažosios lietuviškosios tarybinės enciklopedijos» II tomas, apimęs K-P raides ir turįs 6.650 straipsnelių.

NERINGOS pnsiausalis dabar yra vadinamas Nerija, o Neringos vardas teks planuojamam statyti miestui, kurio problemas svarstė Nidoje susirinkę Vilniaus, Klaipėdos ir Kauno architektai, turistinių ir kurortinių įstaigų atstovai

DUSETOSE veikia muzikos mokykla, kurios akordeono ir fortepijono klase lanko 60 mokinių. Muzika susidomėjo K. Būgos, Antalieptės ir Antazavės mokyklų mokiniai.

Kontra - Zvalgyba Lietuvoje

JONO BUDRIO ATSIMINIMAI

(tęsinys)

Buvo įspūdis, kad generolas, neturėdamas jokių ryšių Lietuvoje nei giminytės, nei senesnių (iš rusų armijos) pažinčių, nesijautė tvirtai įaugęs ir nebuvo tikras rytojum.

Paskiau kelis kartus susitikome pas advokatą Antaną Merkį, kuris anksčiau buvo krašto apsaugos ministru, kai gen. Kleščinskis buvo gen. štabo viršininku. Pas vaisingą ir su visais malonų A. Merkį daug kas iš tų karinės tarnybos pažįstamųjų užeidavo. Nenutraukė ryšių ir gen. Kleščinskis, kurs 1922 m. buvo paleistas atsargon su pensija.

1923 m. balandžio mėn., tada jau kaip privatus ir civilis asmuo, Kleščinskis apsilankė Klaipėdos mieste. Nugegęs, sukėlė restorane sau nemalonų incidentą. Rytojaus dieną apsilankė pas mane gu bernatūroje, prašydamas įvykį likviduoti, ir grįžo į Kauną. Bet iki vizio Klaipėdoje neturėjau jokių įtarimų dėl jo neloyalumo Lietuvai, kuri

leido jam įsikurti Lietuvoje ir už trumpą, vos poros metų, tarnybą, mokėjo 500 litų pensijos. Niekas neklidė atsargos generolui gauti dar privačią tarnybą, ir palyginti, dar jauno žmogaus energiją panaudoti savo materialinei padėčiai gerinti.

Pirmą klausuką sukėlė pats generolas. 1925 m. vasarą, būdamas Kaune, sutikau Kleščinskį, ir jis prašė skirti jam pusvalandį laiko konfidencialiai. Jis norįs mano patarimo.

— Kaip Jūs manote, — klausė, — ar aš galėčiau surizikuoti porai mėnesių nuvykti Maskvon?

Jau to vieno Kleščinskio ruso, klausimo užteko suprasti, jog generolo galvosenoje turėjo įvykti didelė permaina ir kokia kryptimi pasuko jo mintys.

— Kokius motyvus Jūs nurodysite Sovietų pasiuntinybei tam vizitui: gimines aplankyti ar kitus? — paklausiau.

Matyti mano ramus ir tikslus ėjimas prie klausimo pa-

drąsino Kleščinskį pasiškinti smulkiau:

— Mat, aš kariuomenėje ne reikalingas, o dar esu jaunas, tad norėčiau pabandyti laimės prekyboje. Pasitaikė firma, kuri duoda man įgaliojimą parduoti jos prekes, bet Sovietų prekybos skyrius man atsakė, kad jie patys čia užpirkinėja tik prekes, gaminamas Lietuvoje, o dėl kitokių derasi «Vnieštorg» (užsienių prekybos valdyba). Tad jie man pasiūlė vykti Maskvon ir žadėjo duoti vizą. Aš gi nieku nenusižengiau prieš Sovietus, nei pas Denikiną nesu buvęs, — užbaigė generolas.

— Kokia prekė? Mašinerija? — paklausiau.

— Ne. Štai iš šio liudijimo matysite. — Ir generolas ištraukė iš švarko kišenės popieriuką. Liudijimas buvo vie nos nepirmaeilės Kauno gastronomijos (valgių) krautuvės savininkų, įgaliojantis generolą Kleščinskį parduoti Sovietams prancūzišką konjaką.

Jau Kleščinskio paaiškinimas daug ką man išryškino, o perskaitęs tokį liudijimą, visiškai neabejojau, su kuo turiau reikalą. Prieš mane būne naivus jaunuolis, bet bai-

gęs karo akademiją rusų pulkininkas, pas mus pakeltas generolus.

Kad nesukelčiau įtarimų ir neišduočiau tikrų savo minčių, pasakiau generolui:

— Aš jau keleri metai esu nuošaliai nuo tų reikalų, gal ir Sovietai pakeitė savo politiką. Jei prieš Sovietus nekovojo ir šiaip kuo nors nenusidėjote, gal ir galėtumėt važiuoti — ir pakeičiau temą — įrodžiau, jog tam pasikalbėjimui neskiriu jokios reikšmės. Generolas atsiveikindamas prašė niekam neskųti apie pasikalbėjimą. Aš, lyg nustebintas, ranka numojau: — Aš jau užmiršau! Tuo tarpu turiu tarnybą, į biznį neinu ir jums konkurencijos nedarysiu, —

Rytojaus dieną pasikalbėjimą ir savo samprotavimus perdaviau, kam reikia, tardamas, kad tolimesnės išvados ir veiksmai ne mano reikalas. Praėjo su virš metai laiko. Iš tarnybos pasitraukiau. Kitos pasiūlytos valdinės tarnybos nepriėmiau. Kaune nesilankiau ir apie Kleščių, kaip jį sutrumpintai vadino, užmiršau.

Pasikeitė vyriausybė. Nau-

jasis krašto apsaugos ministras Antanas Merkys telefonavo man Klaipėdon, kad, jam rekomendavus, valstybės prezidentas ir ministras pirmininkas prašo mane skubiai atvykti į Kauną.

Praleisiu bylai pašalines smulkmenas ir tesuminėsiu, kad tos kelionės rezultatas — man teko būti politinės ir kriminalinės policijos direktorium ir vėl susidurti su Kleščium. Jis bandė prašytis į kariuomenę, bet ministras A. Merkys, nors nieko neigia mo apie generolą ir nežinojo, nematė galima jį, rusą, priimti. Tai keltų pasipiktinimo ne tik kariuomenėje, bet ir visuomenėje.

Pas A. Merkį, su kuriuo nuo pirmos pažinties buvome ir likome draugais, kuo ne kasdien vakarais sueidavo keletas žymesnių veikėjų.

(B. D.)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA JUATINDIBA, 20
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 15,00 visoje P. Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 50,00, GARBĖS Atskiro numer. išleidimas N Cr. \$ 75,00, Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 30
SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 20,00 paskutiniajame N Cr. \$ 15,00, viduriniuose puslapiuose N Cr. 10,00
Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taiso savo nuožiūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Vaikas Centre

Kanados katalikų savaitraštis TĖVIŠKĖS ŽIBURIAI tokia antrašte išidėjo straipsnį sausio mėnesio gale. Jame iškeliama mintis ir mums yra svarbi:

Suminėjęs įvairius mūsų dėmesį patraukiančius žymiuosius vyrus ir moteris iš mokslo, literatūros, meno, visuomenės sričių, redaktorius sako, jog mes paliekame užpakalyje, stačiai užpečkyje, savo «mažutėlius», t.y. vaikus Jiems mes skiriame mažiausiai dėmesio Bet, tęsia autorius: «ATĖJO METAS PASTATYTI LIETUVIŲ VAIKŲ VISUOMENĖS DĖMESIO IR PASTANGŲ CENTRE, KAD SUBURTOMIS JĖGOMIS JI LAIMĖTUME LIETUVIŠKAM RYTOJUI. Jei laimėsime vaiką tai laimėsime ir lietuviškos šeimos, ir mokyklą, ir parapiją, ir bendruomenę, ir tautos ateitį.»

Negalima sakyti, kad lietuviams tėvams nerūpėtų jų vaikai. Bet ar jiems rūpi tuos vaikus laimėti lietuvių tautai? Ar rūpi mūsų veikėjams, inteligentams ir net dvasiškiams vaikus laimėti lietuviškam reikalui?

Labai apgailėstaudami turime pripažinti, kad tokio susirūpinimo pas mus, Brazilijoje, yra per maža. O kai nesirūpiname vaikus laimėti, tai kiek vėliau nebėra nė lietuviško jaunimo. O kad jo mūsų parapijų, mokyklų, ir aplamai lietuviškoje veikloje yra tik mažytės nuotrupos, tai regim savomis akimis kiekviename mūsų parengime, minėjime, koncerte, choruose, organizacijose.

Šie metai Pasaulio Lietuvių Bendruomenės paskelbti lietuviškos šeimos ir švietimo metais. Metai jau beveik įpusėjo. O kas pas mus padaryta lietuviškos šeimos idėjai su stiprinti? Kas padaryta mūsų mokyklėms pripildyti? Kokią akciją čia išvystė Brazilijos Krašto Lietuvių Bendruomenės Taryba ir Valdyba? Kas turėtų už tai jausti sąžinės graužimą?

◆ ◆ ◆

Be abejo, «statant vaiką lietuviškojo gyvenimo centre» pirmiausia turi pajusti didesnę likiminę atsakomybę tėvai. Džiugu, kad dar yra tėvų tą savo atsakomybę jaučiančių. Bet labai liūdna, kad daugelis tos atsakomybės visai nejaučia. Kiek lietuvių nesiunčia savo vaikų į lietuviškas mokyklas? Štai iš buvusių trijų didelių lietuvių mokyklų šiame dvie vos vos gyvuoja. Per abi nė pusės šimto vaikų nėra, o galėtų ir turėtų būti bent pora trejeta šimtų. Neleidžiama vaikų mokyklon net ir tuo atveju, kai juos iš namų paima automobilis ir vėl sugrąžina, ir kai už tai nė centavo nepaima, kai ir už mokymą nieko nemokama!!

Atrodo, jog daugelis tėvų galvoja nusikratę savo atsakomybę už vaikų lietuvišką išmokslinimą pasakydami: «Vaikas nenori eiti, tai ką aš padarysiu. Aš jo neversiu». Palieka nesubrendusiam vaikui apsispręsti ar jis eis, ar neis. Kokia paikybe! Aštuonių, dešimties ar dvylikos metų vaikas turi geriau išmanyti už tėvą ar motiną, ką jis privalo daryti, ko mokyti, būti ar nebūti lietuvis!

◆ ◆ ◆

Kanados laikraštis priduria: «Šeštadieninė lietuvių mokykla tautiniu požiūriu yra gyvybiškesnė nei kitos. Kas sulaukia vaikus nuo tokios mokyklos, tas daugeliu atvejų atskiria juos nuo tautos. Gali būti nesamoningai, bet padaro didelę žalą savo tautinei bendruomenei.»

Savaimė aišku, jog Šeštadieninės mokyklos nėra viskas. Jos negali padaryti stebuklų. Jei tėvai namie patys su vaikais nekalbės lietuviškai, jei neprižiūrės, ar jie paruošia savo pamokas, jei dėl menko nieko leis vaikams neiti šeštadieniais į pamokas, o leis jiems dalyvauti vaikų pramogose (gimtadieniai ir t.t.) tai jokia mokykla tų vaikų nei kalbos nei išmokys, nei lietuviškumo neįkvėps. Būtinai reikia žifurėti,

Trumpas džiaugsmas

PETRAS PAKALNIS

Kovo mėnesį Stokholmo mieste vyko tarptautinės ledo ritulio (hockey) rungtynės ir likimo buvo taip lemta, kad rusų komanda, kuri eilę metų buvo pasaulio čempionu, pralaimėjo čekoslovakams. Sužinojė apie tą nelauktą pergalę, čekai ir slovakai pasipylė į gatves ir dūko iš džiaugsmo visą naktį, dauždami rusų kareivinių langus ir sumaldami į šipulius rusų aviacijos agentūros baldus Pragoje. Deja, tas čekoslovakų džiaugsmas buvo labai trumpas. Sužinojusi apie naujas nedraugiškas demonstracijas, Maskva pasiuntė į Pradų savo atstovus — maršalą Grečką ir užsienio reikalų viceministrą Semyonovą, kad jie sustabdytų Dubčeką pradėtą sąjūdį ir gražintų Čekoslovakiją į Maskvos nustatytą liniją.

Atvykę į Pragą, Sovietų atstovai pradėjo užkulisio manevrus, norėdami izoliuoti pažeangiuosius Čekoslovakijos komunistus ir praveisti savo valią. Reikia pripažinti, kad Grečką ir Semyonov atliko savo uždavinį puikiai ir sklandžiai. Kai maršalas Grečką pasikalbėjo su generolu Bedrich, pokalbiu kariuomenės komisaru, šis, pritariamas 80 kitų aukštų karininkų, pastatė savo vyriausybei ultimatumą reikalaujamas, kad Dubčekas ir kiti pažangieji komunistai atsistatydintų. Maždaug tuo pačiu laiku konservatyvūs Čekoslovakijos komunistai susitiko su Semyonov ir pristatė jam Maskvai ištikimų komunistų sąrašą. Jų nuomone tie komunistai galėtų sudaryti naują Čekoslovakijos vyriausybę. Tačiau Semyonov tą pasiūlymą atmetė, nes sąraše suminėti komunistai buvo arba liaudies nemėgiami, arba nepajėgūs valdyti kraštą. Maskvos agentai turėjo geresnį planą.

Sekdami keletą mėnesių Čekoslovakijos politikus, rusai pastebėjo, kad vis daugiau žmonių spiečiasi apie Slovakijos komunistų pirmininką Gustavą Husak. Toji grupė

komunistų, pasivadavusi centristais ir realistais, nori taikiai sugyventi su Maskva ir įvesti daugiau ramybės avime krašte. Norėdami atskirti pažangiuosius Čekoslovakijos komunistus (Dubčeką ir jo draugus) nuo inteligentijos ir liaudies, rusai griežtai pareikalavo, kad Čekoslovakijos komunistų prezidiumas atstatytų spaudos komisarą J. Vohout ir pakeistų jį ištikimu Maskvai. Kai tas reikalavimas buvo išpildytas, rusai žengė pirmyn ir pareikalavo, kad čekoslovakai išvalytų komunistų partiją, vyriausybę ir visą kraštą nuo Maskvai «Jei ne» — taip Grečką išsireiškė prezidentui Svobodai, «aš įsakysiu savo kareiviams kontroliuoti visą kraštą».

Manydami, kad Semyonov yra sukalbamesnis, Svoboda ir kiti Čekoslovakijos komunistų vadai kreipėsi į jį, prašydami atsiimti atgal tą reikalavimą. Tačiau Semyonov atsakė, kad jis negalys nieko padaryti. Tada Dubčekas norėjo skristi į Maskvą ir kreiptis į Brežnevą. Bet jam buvo pasakyta, kad Brežnevas nenusileis. Tuokart Dubčekas padarė vienintelę logišką išvadą. Sušaukęs Centralinį Komunistų Partijos Komitetą, įteikė jam savo atsistatydinimo raštą ir pasiūlė, kad Čekoslovakijos komunistų partijos pirmininku būtų išrinktas Gustavas Husak. Tokiu būdu rusai, išvarginę Čekoslovakiją vienerius metus, galų gale visiškai pravedė savo valią ir pradėjo valdyti tą kraštą per jiems klusnius žmones. Kad būtų išlaikyta fasada, Aleksandras Dubčekas buvo išrinktas federalinės Čekoslovakijos parlamento pirmininku.

Sužinojęs apie paskutinius įvykius Čekoslovakijoje, JAV prezidentas taip išsireiškė: «Aš tikiuos, kad kokie nors laisvės pėdsakai Čekoslovakijoje pasiliks». Tikrai, tik pėdsakai, nes laisvė jau iškelia, ir trumpas čekoslovakų džiaugsmas dėl pergalės Stokholme sustyro ant jų

kad vaikai kas šeštadienį ištikimai lankytų lietuvių kalbos mokyklą ir gerai paruoštą užduotas pamokas. Tai priklauso prie lietuviško švietimo uždavinių.

◆ ◆ ◆

Mokyklos ir tėvų darba papildo lietuviškos vaikų ir jaunimo organizacijos. Į jas susibūrę vaikai randa lietuviškesnę aplinką, užmezga draugystes, išmoksta bendrai žaisti, galvoti, diskutuoti, dirbti. Tik organizacija turi būti aiškiai ir dvasiškai ir kalba lietuviška. Š. Paulyje, prie šv. Kazimiero parapijos sukurta atskirų mokslininkų moksleivių kuopelė. Kolkas ji turi tik 12 narių. Bet jie renkasi kas sekmadienį. Jei tas būrelis išaugtų iki keleto dešimčių! Po 10 metų ar daugiau, gal ne vienas iš jų atstotų mūsų organizacijų ir lietuvių gyvenimo priešakyje. Ir kas susirūpins, kad mūsų gimnazistai įsi jungtų į lietuviško katalikiško jaunimo organizaciją? Ir vėl: pirmoj vietoj tėvai ir tik tėvai. Kunigai, mokytojai ir Bendruomenė gali tik padėti.

Lietuviška šeima, lietuviška mokykla ir lietuviška vaikų organizacija lemia, ar mes išliksim, ar mes greit lietuvių tautai žūsim. Tat vaikai turi būti mūsų dėmesio centre!

lūpų. Gustavas Husak tuojau pareiškė, kad jokios demonstracijos prieš rusus netolerūs, o rusams nepatikus žmonės apstatė stipria policijos sargyba. Kad naujoji Čekoslovakijos vyriausybė tvirtiau jaustųsi ant kojų, rusai nusiuntė į Čekoslovakiją dar 20.000 savo kariuomenės. Tuo tarpu Čekoslovakijoje viešpa tauja mirties tyla. Kažin, ar ilgai taip bus.

◆ ◆ ◆

Kas apgyvendinama Lietuvoje?

Jonavos apylinkės Lietuvoj buvo žinomos, kaip viena iš rusų kolonijų, susikūrusių praėjusiam šimtmečiui, po 1863-ųjų metų. Kaip visos, tokios kolonijėlės, taip ir ši buvo «problemų» židinys policijai, prokuratūrai, teismams, o labiausia kitiems apylinkės gyventojams,

Dabar vilniškės TIESOS bal. 5 d. priede yra aprašyta tokios kolonijos «nauja laida», dabar susikūrusi Skaruliuose, Jonavos pakrašty, statybininkų bendrabučiuose. Pasakoja Vanda Lipekaitė:

«Autobuso sustojime paklausiau lūkuriuojančio žmogaus, kaip vėliau pasirodė Jonavos azotinių trąšų gamyklos darbininko, kaip patekti į Skarulius. (Čia šidimėtina, kad kolonija Jonavoj padėjo kaip tik ryšium su paminėtosios gamyklos įkurimu. E.)

— Į Skarulius... vakare?

— Kas čia tokio? — susidomėjau.

— Juk šiandien — algos diena...

Ir pradėjo žmogus pasakoti apie įvykius statybininkų bendrabučiuose, kurie nuskaubė po visą Jonavą.

Čia, Skarulių kaimo klube ir Jonavos kultūros namuose, buvo didelės įgėrusių darbininkų muštynės. Bendrabučiuose įvyko ir dar kelios tragedijos.

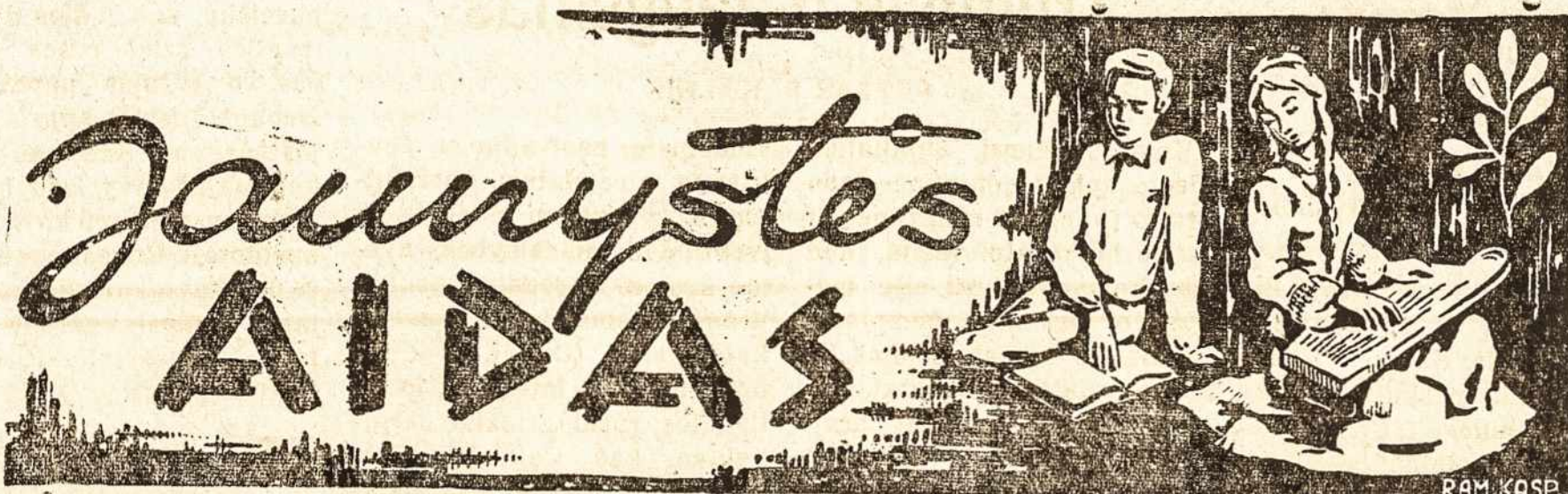
Per praėjusius metus Jonavos rajono milicijos skyriuje daugelio užregistruotų viešosios tvarkos pažeidimų, vagysčių pėdsakai veda į statybininkų bendrabučius.

Iš kur čia atsiranda tvarkos ardytojų ir veltėdžių, girtuoklių ir nusikaltėlių? Visiškai suprantama, kad šį klausimą pirmiausia norisi užduoti tiems, kurie tiesiogiai atsakingi už tvarką bendrabučiuose.

Ant durų boluoja lapelis, kuriame nurodytas Jonavos statybos tresto namų valdybos darbuotojų darbo laikas. O pačios durys patikimai užrakintos. Per tris dienas taip nė karto nepavyko jų atidaryti ir pamatyti komendantės Irenos Piščelinos ir auklėtojos Stasės Danskienės.

— Čia jos retos viešnios, — paaiškino darbininkai.

(pabaiga 5 pusl.)

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

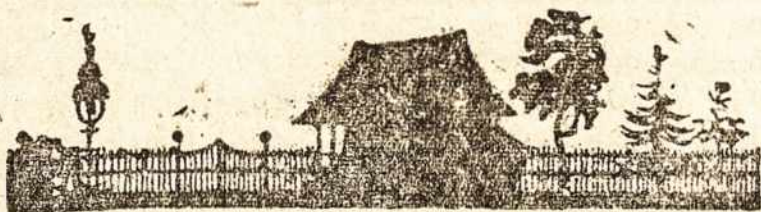
NAMAS

PUTINAS

Tas namas, kurs saugo mane
Nuo šalčio, nakties ir vėjo,
Man gemant,
Jau šitoje vietoje stovėjo.
Ir sakė draugai,
Nusiteikę linksmi,
Kai tai būsią mano namai.

Praėjo daug metų,
Daug keitės naktų ir dienų —
O šitame name
Aš ir šiaudien vis gyvenu.
Bet štai jau ilgėja, tamsėja naktis —
Pro namo kampus vėjas staugia,
Ir į naktį, ilgą, baugią,
Skęsta ir mano būtis.
Šiaušias pastirę jausmai,
Ir kažkas ūmai
Gniauzia krūtinę ranka ledine.

Ak, ne!
Tai ne mano
Ne mano šitie namai. — — —

Tai bent jaunimas

Sekmadienio rytas. Čikagos Jaunimo centre lyg didžiuliame avilyje virė darbas. Paskutiniai pasiruošimai pasitikti ir aptarnauti minioms tautiečių, kurie nenutrūkstančia grandine plaukė Kaziuko mugėn.

APETITUS GALANDA

Margaspalviais žiedais skoningai papuoštoje valgyklose Aušros Vartų ir Kernavės tuntu vyresniosios skautės ruošiasi pasitarnauti išalkusiems mugės lankytojams, o virtuvėje, iš kurios sklido gomurius kutenas įvairių lietuviškų patiekalų kvapas, apie kunkuliuojančius puodus sukinėjosi tuntu talkininkės mamytės ir vyresnės vadovės.

Kavinėse, kurių buvo net penkios, sesės ir broliai pjaustė tortus, kaitė kavą ir pilstė pagal dr. Adomavičiaus receptą prirašytą lietuvišką girą, o Šarūno būrelio skautai vyčiai savo kavinėje «Ant mėnulio», skubiai rengė astronauto kostiumo imponantiškos išvaizdės brolij, ką tik išlipusį iš kavinėn susileidusios šviesomis žybciojančios raketos.

AKIS TRAUKIA, ŽAVI...

Didžiojoje salėje prie savo loterijos ir prekystalio (prekėmis apdėto stalo. Red.) išsirikia, visios žaviai šypsosi jūrų skautės, vogčia žvilgčiodamos į naujajomis uniformomis šviečiančius jūrų budžius kandidatus, tvarkančius Lituanikos tunto loteriją. Kernavietės užėmė vietas už savo įmantriausiai rankdarbiais apkrautų prekystalių. Aušros Vartų tunto sesės suko galvas, kaip čia

sutaipinti kalnus savo ilgų valandų darbo vaisių — tautiniais raštais iškašytas pagalvėles, tautiniais rūbais besisididžiuojančias lėles, medžio drožinius ir kt. Akademikai stengėsi kuo patraukliau išdėstyti knygas ir plokšteles savo spaudos kioske, o už meniskais medžio drožiniais, paveikslais, koptystulpiais ir kitomis pasididžiavimo vertomis gerybėmis nukrauto prekystalio — Lituanikos tunto dievdirbiai.

O ŠTAI IR PATS JAUNIMAS

Salės viduje rikiavosi paukštytės ir vilkiukai, I pirmo aukšto koridorius nusitęsė skautų ir skaučių eilės, o prie salės durų atvykus seserijos vyr. skautininkei M. Jonikienei ir brolijos vyr. skautininkui Vl. Vijeikiui, Lietuvos gener. konsului dr. J. Daužvardžiui su Ponia, Vidurio rajono vadui v. s. V. Tallat-Kelpšai, Vidurio rajono vadeivei S. B. Kožicienei, ps. M. Jakaičiui ir kt. atidaroma mugė: Aušros Vartų tunto Birutės ir Gabijos d-vės bei Mildos būrelio sesėms dainuojant atitinkamas nuotaikingas daineles, mugėn keliauja senelis ir senutė, mugėn vecasi vyras žmonelę ir kukliai šypsodamiesi, rankomis susiėmę keliauja bernelis su mergele. Atvyksta trys žvalios paukštytės maloniai kviesdamos:

Prašom skautų vyriausybę
Ir lietuvių vadovybę,
Prašom mamą, prašom tėtį
Mūsų mugę apžiūrėti.

Pridabokit jūrų skautus,
Kad tinklu jus nepagautų!
Mugėje, mugėje,
Mugėje, Kaziuko mugėje!

Turim kryžių ir koplyčių,
Lietuvaičių, paduškyčių.
Cepelinai sklepe kvepia,
Broliai tortus naktį kepė.

Lituanika ten traukia,
Kernavė, Aušra jūs laukia.
Mugėje, mugėje,
Mugėje, Kaziuko mugėje!

„KIEK TO «SVIETELIO»!

Konsulas P. Daužvardis, trumpu žodžiu pasveikinęs skautus ir svečius, perkerpa vartu juostą įžengia jis pats su Ponia ir paskui juos tautiečių minios. Jos nesutelpa erdviuose Jaunimo Centro koridoriuose. Ilgos eilės išsitiesusios ant Jaunimo Centro pagrindinių laiptų ir sodelyje. Didžioji salė sausakimšai prisikimšusi žmonių. Prie prekystalių nei mugės pareigūnai negali prisigrūsti. Ne vienas mažasis mugės lankytojas prakaituotoje saujelėje spausdamas pinigą net apsiašaroja, neįstengdamas prasiirti pro suaugusiųjų minią.

Pirmieji laimingieji apsirėkę virš galvų savo gerybes iškėlę, verbomis ir džiovintų gėlių puokštėmis paskui juos prie prekystalių besiveržiantiems nosis kutendami iš salės prasiveržti bando. Valgykloje nutįsios ilgiausios eilės alkį nūmalšinti geidžiančių. Kavinėse ne tik sėdimų, bet ir stovimų vietų pritrūksta. Laimėjimai apgulti mažųjų ir dosniai jiems sidabrinukus dalinančių tėvelių. Visur spūstis, triukšmas, juokas ir kartais gailus mažojo lankytojo riksmas, verkiant susprogusio margaspalvio baliono.

NUOTAIKOS. Nustebę šūckčioja ilgus metus

nesimatę ir čia susitikę pažįstami ir draugai. Daliinama si naujienomis. Su pasididžiumu rodomi ir apžiūrimi draugų pirmą kartą matomi vaikučiai, kurie nenustygsta vietoje, maldaudami mamos dar vieno sidabrinuko, norėdami jūrų skautų skyriuje laimėti porelę gyvų karvelių.

O skautai ir skautės, vadovai ir vadovės susilę supluke visus lankytojus aptarnauti stengiasi nes mugė yra ne vien jų pasididžiavimas skautišku sumanumu, nagingumu ir darbštumu, bet taip pat ir priemone per savo darbo pastangas užtikrinti lėšų toliau skautauti. Skautai neprašinėja aukų. Jie savo darbu finansuoja savo veiklą ir didžiai vertina mugės lankytojus, kurie šias jų pastangas, atsilankydami, paremia.

TUŠTĒJA IR PRASIDEDA

Tryliktoji Kaziuko mugė Čikagoje baigėsi. Prekystalai ir loterijų lentynos tuščios. Išparduoti tortai, cepelinai, balionai, lėlės ir saldžios Kaziuko šokolės. Kažkuris laimingasis išsinešė laimėtus karvelius, akordeoną ir gitarą. Jaunimo centre v. v. J. Jovarau kas sukiojasi ta p tvarkyti likusių skautų, vadovų ir tėvų, kad, paskutiniajam mugininkui išėjus, Jaunimo centras vėl šviestų švara ir tvarka. O niekad nepavargstą vadovai iš tryliktosios mugės sugrįžę, dar šian dien pradės planuoti kitų metų keturioliktaşą.

KELETAS KLAUSIMĖIŲ

— Ei jūs ten, Čikagos lietuviai skautai ir skautės, kaip jūs tokią šaunią didelę FEIRĄ surengėte? Ar jūs neinate į mokyklas? Ar jūs vakarais televizijos nežiūrite? Ar jūs nešvenčiate savo gimtadienių? Ar jūs futbolo rungtynių nesekate? Kur jūs gaunate laiko drožinėti, paišyti, siuvinėti, kepti, virti ir kt?

Ar atsiras nors vienas Brazilijos lietuviukas, kurs nors vieną kitą panašų klausimą paklaustų Čikagos skautų? Vargiai. Greičiausiai ne. Kodėl ne? Paprasčiausiai todėl, kad neatsiras gal nė vieno mūsų lietuviuko, kurs tą aprašymą perskaitytų. Ir kažin ar atsiras tėvelis, mamytė, kurie tai perskaitę savo vaikams papasakotų.

O Čikagos skautukai mūsų jaunimėliui mielai atsakytų į viešus klausimus:

— Šur (tikrai) mes einam į mokyklas, mes ir pamokas rengiam, ir televizijos pasižiūrim, ir beizbolo ir futbolo rungtynėse dalyvaujam, ir tėveliams prie namų ruošos padedam, ir mes dar randam laiko susirinkti į skautų sueigas randam laiko pjaustyti, piešti ir kitokius daiktus išdirbinėti. Kas ką mėgsta, tas tam randa laiko. O kai mums tai nusibosta, tai tėtis ar mamytė paragina, siunčia, kartais varyte išvaro. Mes einam lenktynių, kuris tuntas geriau pasirodys, kuris berniukas mergaitė ką nors gražesnio, įmantresnio sugalvos ir ką geriau padarys. O lenktynės kiekviena proga yra įdomus dalykas. Pabandykite ir jūs, patys patirsite. Bet pasakysiu jums didžiausią paslaptį. Mes, Čikagos jaunimas, esame laimingi, nes turim apščiail mielų, pasišventusių tėvų, motinų ir studentų, kurie mums padeda. Ar jūs neturite? Tikrai neturite? Nė vieno?

Kviečiame visus dalyvauti Motinos Dienos paminėjime atėjančią sekmadienį (18 d.)

Programa:

— 11 val. Šv. Mišios už visas mamytės.

— 16 val. Ramovės rūmuose, įvairi programa kurią išsildis Žilvitis ir Bendruomenės Choras.

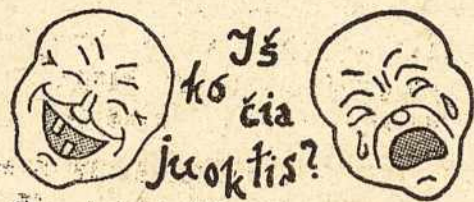
Po MENINĖS DALIES bus arbatėlė.

(pabaiga iš 3 pusl.)

Negana to, Kaikuriuose ben drabučiuose nėra netgi budėtojų. Todėl čia randa prieglobstį visoki parėjūnai.

I statybą daugiausia atvyks ta žmonija su dideliais užmojais ir gražiomis svajonėmis. Daugelis įsikūrė jaukiuose naujų namų kambarėliuose, susitvarkė, išsigražino. Bet neprasytas svečias išlaužė duris, išdaužė stiklus, ištepėlo sienas. Pabandyk jį sudrausti vienas, jei jam nusišpiauči į betkokį žmoniškumą. Taip kartais chuliganos tampa stipresniu už dorą žmogų jau vien todėl, kad turi sėbrę, kad niekas jo įsisiautus nesudraudžia.

(ELTA)

NĖRA APSIRIKIMO

Vienas pacientas, atėjęs pas daktarą, prašė rūpestingiau nustatyti ligos diagnozę, nes, girdi, anas daktaras — kolegą gydęs vieną pacientą nuo gripo, o šis miręs nuo kepenų ligos.

— O, nebijokite, — nurami no jį daktaras. — Pas mane tokių apsirikimų nėra: nuo ko gydu, nuo to žmogus ir miršta...

SUSITIKIMAS MASKVOJE

Anais laikais Didžiosios Britanijos ministeris pirmininkas lankė Maskvoje Chruščiovą. Jie nutarė pasivažinėti po miestą ir pasidairyti.

Ilgai jie važinėjo, pamatė daug įdomių dalykų, bet McMillanui truputį nusibodo žiūrėti bizantinio stiliaus pastatų. Kai jis pamatė gražų didžiulį baltą mo ernų pastatą, paklausė, ar galėtų jį apžiūrėti. Pageidavimas buvo patenkintas, ir jie abu suėjo į vidų, dairėsi puošniame priangyje, koridoriuose. Grindys buvo išklotos gražiausiais kilimais.

— Žiūrėk, geriausias kilimas pasaulyje, o aš štai, nusišpiaučiu ir dar koja, — tarė Chruščiovas.

SPAUDOS Žiniomis, Lilija Šukytė, Metropolitan operos solistė, su šia opera yra sudariusi sutartį iki 1971 metų.

McMillanui atrodė keista, bet jis irgi nusišpiovė ir koją patrynė. Po to jie palipo puikiais laiptais ir sustojo. Prieš juos stovėjo didžiulės puikios vazos abiejose laiptų pusėse.

— Žiūrėk, — tarė Chruščiovas — tokios vazos tik dvi ir tėra pasaulyje, ir jos tiesiog neįkainojamos.

Jis paėmė vieną jų ir paleido žemėn. Žiūrėdamas į vazos šukes, McMillanas pagalvojo, kad Chruščiovas persistengia, bet jam nepatogu buvo nusileisti. Jis trenkė žemėn antrąją vazą ir paklausė:

— Na, tai ką dabar darysim?

— Žinai, bėkim, kiek tik kojos neša! Mes gi esam amerikiečių atstovybėje, — išdėstė Chruščiovas.

SPYGLIAI IR DYGLIAI
APIE MOTERIS

Esą, niekad taip linksmai moterys nesirengė, kaip dabar. Be to, dar dedamas ir eilėraščių iš simpoziumo apie jaunimo maištus, kurio pacituojame tik keturias eilutes:

O kas šiandien aptarti gali,
Kas į jaunystę žmogų kelia,
Kai šešis colius aukščiau
kelių
Mama nusiperka suknelę...

MOKYTAS

Jis buvo tiek mokytas, kad arklį galėjo pavadinti devyniomis kalbomis, ir tiek kvailas, kad jojimui nusipirko karvę.

NEW YORKE, gruodžio 8 buvo surengtas Persekiojamai Bažnyčiai paremti minėjimas su koncertu, kuriame dalyvavo per 10 šios apylinkės chorų.

GRAIKIJOS konstitucijoje, kuri buvo priimta graikų referendumo nebėra tų žodžių, kurie kėlė nerimą katalikų tarpe, dėl jų laisvės suvaržymo.

DĖMESIO! DĖMESIO!

Naujas visiems lietuviams žinotinas adresas! Vienintelės Brazilijoje asmeninės Šv. Kazimiero parapijos, Tėvų Jėzuitų, laikraščio «Mūsų Lietuva» ir lituanistinės mokyklos adresas dabar yra toks:

RUA JUATINDIBA, 20
Parque da Moóca.

Telefonas lieka tas pats: 92-2263. Laiškus siųsti geriau per Caixa Postal 4421, S. Paulo

«MŪSŲ LIETUVOS» REDAKCIJAI IR ADMINISTRACIJAI, TAIP PAT IR SĄO PAULO LIETUVIAMS JĖZUITAMS GALITE SIŪSTI LAIŠKUS ŠIUO ADRESU.
CAIXA POSTAL 4421,
S. PAULO, BRASIL.

SKAITYKITE IR PLATINKITE VIE NINTELI PIETŲ AMERIKOS SAVAITRAŠTĮ «MŪSŲ LIETUVA»

PIGI IR GERA KOKYBĖ!

Česlovas Jakiunas

Parduoda ilgam išsimokėjimui raštinėms, krautuvėms ir kitiems tikslams rašomas, skaičiavimo, kasos registravimo mašinas (registradoras), su fabriko garantija vieniems metams.
Raštinė: Rua Newton Prado, 686, Tel. 52-2289, S. Paulo
Tautiečiams didelė nuolaida.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRŪN vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294
São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui
Teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybę ir kainą

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA

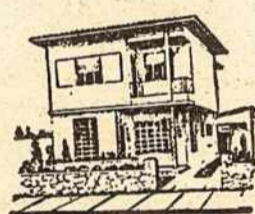
Lindoya vanduo yra gerai žinomas gėrimas Kurio puikų veikimą žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 643

Telefonas: 220-1748, 220-1751 e 220-1752

Caixa Postal 3967

SÃO PAULO

Stasys Lapienis

naujose patalpose parduoda įvairias statybos medžiagas bei visokius namų reikmenis.

Naujasis adresas:

DEPOSITO PARATODOS

Avenida Sapopemba, 5761, V. Guarani

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:

15 de Novembro, 244
4.º - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

RUA JUATINDIBA, 20 — P. DA MOÓCA — SÃO PAULO, 13

AO SR. RENATO MENDO,

ex-presidente do Conselho Paroquial de Vila Zelina e sempre estimado e prestativo paroquiano e amigo, transmitimos as mais sentidas condolências pelo falecimento de seu progenitor.

Diretoria do Conselho Paroquial de Vila Zelina

V. Zelina

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos susirinkimas ši sekmadienį, Gegužės 18 dieną, tuojau po sumos, Jaunimo namuose. Narių dalyvavimas būtinas.

Valdyb.

MOTINŲ PAGERBIMAS

ZELINOJE

Įvyks ši sekmadienį (geg. 18 d.) jaunimo namuose, Rengia ž. vitiečiai ir kviečia visus atsilankyti. Žiūrėkite 4 pusl.

ŠV. KAZIMIERAS

«Aušros» choro išvyka laivu iš Bertogos bus sekmadienį, gegužės 25 d. Užsirasiusieji renkas 6 valandą ryto prie T. Jėzuitų namų, Rua Juatindiba, 20, Parque da Moóca.

Kuklios lietuvių mokyklėls, kukliose patalpose praėjusį sekmadienį kuklia programėle pagerbtos mokinių mamytės. T. Kidykas, S. J. keijolikos minučių žodyje suminėjo lietuvių tautos motinas, nuo senovės laikų davusių jai didžiųjų pasišventėlių ir garbingų vyrų, kaip Kęstutį, Vy-

tautą, Strazdelį, Daukantą, Valančių, Maironį, Basanavičių ir kt. Prisimintos ir baudžiamos laikų močiutės išlaikiosios mūsų kalbą, audimų raštus, dainas, vargo mokyklos mokytojas prie ratelio mokiusias savo vaikus lietuviško rašto iki mūsų dienų Sibiro kaakinių ir pačioje Tėvynėje didelėje komunistinėje priespaudoje palaikančias ir tikėjimą ir tautos meilę. Prisimintos i emigracijoje nuosirdžiai savo vaikus ir anūkus lietuviškoje dvasioje tebeauklejančias ir sulaikančias mūsų tautą nuo išmirimo.

Mokytojų plėš Liucijos Jodelytės ir p. Alfonso Petraitčio paruošti vaikučiai padėklamavo, padainavo ir prisegė motinėlems gyvų raudonų rozijų.

Motinių pagerbimas baigtas šv. Mišių auka koplyčioje.

«Aušros» choras yra pakviestas giedoti lietuviškas mišias sekmadienį, birželio 15 dieną 18 valandą São Bento kolegijos baznyčioje, minint baisiojo birželio išvežimus. Visi choristai prašomi lankytis choro repeticijose, kad būtų galima darniai susigiedoti. Repeticijos vyksta kas šeštadienio vakarą 19 valandą, Tėvų Jėzuitų vienaolyne, Rua Juatindiba, 20, Parque Moóca.

PRANEŠIMAS

Šiuo metu valdžios istatymai tvarko visas pinigines apyvartas, paskolas, investicijas ir tt.

Daugelis nesusigauoda, ką daryti su savo santaupomis, kad pinigai nenustotų vertės ir duotų didesnius nuosimėjus, neprasilenkiant su istatymais.

Brazilijos Centralinis Bankas oficialiai leidžia padėti pinigus bankan ir kapitalizuoti, gaunant ne mažiau kaip 4 procentus per mėnesi pelno.

Šiais reikalais smulkių žinių suteiksiu kiekvienam suinteresuotam lietuviui be jokio atlyginimo.

Mano raštinės adresas

Praça Visconde de Souza Fontes, 191, apartamentas 1 (Ta aikštė prasideda prie Avenida Pais de Barros Parque da Moóca.

Iš interjero galima kreiptis laišku šiuo adresu:

Caixa Postal 2940, São Paulo
JUZAS ČIUVINSKAS
Corretor de Valores

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

Inž. prof. Antanas Tubelis 20 ncr., Jonas Tatarūnas (sūnus) 30 ncr., J. Labuckas 15 ncr., Silva Rukšėnas 15 ncr.

JIEŠKO:

STASĖ MILAVIČKIENĖ ieško Kazimiero, Vaełovo, Jono, Antano Sinkevičių ir Marijos Sinkevičiutės, ištekejusios už vokiečio Antriaus. Praneš ML redakcijai, ar Mrs. Baršketienė, E. 7309 So Washenaw ave, Chicago, Ill., 60629 USA.

JIEŠKOME LIETUVĖS MOTHERS, kuri mokėtų kiek virti ir galėtų atlikti namų ruošos darbus, bei norėtų atvažiuoti į Šiaurės Ameriką užsidirbti pinigų. Mes sudarytume visus reikalingus imigracijai dokumentus ir užmokėtume kelionės išlaidas. Jina gyventų pas mus, gautų algą ir pilną išlaikymą, ir turėtų visą globą.

Mano žmona yra medicinos daktarė. Mano dėdė buvo Povilas Žadeikis, Lietuvos įgaliotas ministras Washington, D.C. Turime du nebe mažus vaikus. Jie eina į mokyklą. Ta patikima moteris mums abiems išėjus į darbą prižiūrėtų namus, priimtų vaikus iš mokyklos, kuri yra už dviejų gatvių, s utvarkytų namus ir

pagamintų valgi. Ji gautų pakankamai laiko savo asmeniškiesiems reikalams.

Ta vieta suinteresuotos moterys ar merginos malonėkite kreiptis į «Mūsų Lietuvos» redakciją telefonu 92-2263 arba užteiti į Rua Juatindiba, 20 Parque da Moóca.

Antradienio vakare posėdžiavo Bendruomenės savišalpos tarnybai suorganizuoti pakviesti asmenys, išsirinko valdybą ir aptarė kitus skubius reikalus. Skaitykite atsisaukimą 1 puslapyje.

Liet. Kat. Šv. Juozapo Vyrų Brolijos

VEIKLOS KALENDORIUS.

Birželio 22 d. šventkelionė į Aparecida do Norte pasimelsti už Tėvynę Lietuvą ir žuvusius brolius,

Rugpiūčio 9 d. Tradicinis Spaudos Balius — «Mūsų Lietuvos» bičiulių sueiga.

Spalių 19 d. piknikas į Jurubatuba.

Lapkričio 16 d. Piknikas Praia Grande, Santos.

ROMAS RUDYS iš Klaipėdos balandžio pradžioje Juodosios jūros pakrantėje įvykusiose Sovietijos dviratinių lenktynėse (28 km., apie

ATSKIRO NUMERIO

KAINA 0,30

17 mylių) laimėjo pirmą vietą ir aukso medalį.

Komandinėse lenktynėse, kuriose dalyvavo 13 komandų, lietuviai irgi laimėjo pirmą vietą. Lietuvių komandoje važiavo R. Ruocys, A. Berankis, V. Dragašius, A. Rutkauskas ir P. Knieža.

(ELTA)

Balandžio 18 d. (po ilgos sunkios ligos) Vilniuje mirė Aleksandras Gudaitis-Guzevičius, pastarųjų keliolikos metų laikotarpyje garsintas kaip «Lietuvos TSR liaudies rašytojas», bet dar nelemčiau Lietuvoj pasižymėjęs, kaip pirmas vyriausias čekistas — enkavedistas 1940-41 ir 1944-45 metais.

(E)

Balandžio 14 d. 75 m. amžiaus susilaukė gydytojas AN-TANAS JURGELIONIS. A. Jurgelionis buvo vienas iš uoliųjų fizinio auklėjimo bei plavinimo skatintojų Lietuvoj. Jis buvo pirmas 1934 metais įsteigtų Kūno kultūros rūmų direktorius, taip pat tais laikais plačiai paplitusios Sporto Rūmų Talkos — «Sportos» organizatorius.

Po karo A. Jurgelionis ilgą laiką dirbo parazitologijos institute Vilniuje, šalia to studijavo gerantologiją. Pastaruoju laiku dirba Eksperimentinės medicinos institute.

(ELTA)

Teorinės fizikos profesorius Adolfas Jucys iš Vilniaus universiteto balandžio 15 d. išvyko į Angliją, kur numato skaityti paskaitų keliuose mokslinio tyrimo centruose, jų tarpe Oxfordo ir Cambridge universitetuose. Prof. Jucys taip pat lankysis Manchesterio universitete, kur jisai tobulinosi dar 1938 metų vasarą.

(E)

VENDE-SE CASA TERREA

no Jardim S. Paulo, Santana, de esquina com 2 dormitorios, sala, cozinha, banheiro, quarto de empregada, lavandaria, quintal e jardim.

Tratar com advogada Irena Gritėnas-Spina, no Largo Sete de Setembro, 52, 6-to andar, sala 607 (em frente de Forum) das 16 as 18 horas.

VENDE-SE CASA TERREA

a R. Coelho Neto, 281, com 2 dormitorios, sala, cozinha, banheiro, e mais 4 quartos nos fundos.

Tratar com advogada Irena Gritėnas-Spina, no Largo Sete de Setembro, 52, 6-to andar, sala 607, das 16 as 18 horas.

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo

Medico da Cruzada Pro-Infancia

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas

Consultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576

Mooca, Fone 92 3991

ADVOKATĖ IRENA GRITĖNAS-SPINA

praneša tautiečiams, kad daro inventarus, iškraustymus, skyrybas, nejudomo turto administravimą,

Priima klientus savo raštinėje, esančioje Largo Sete de Setembro, 52, 6.o andar, sala 607 (priešais Forum) nuo 16 iki 18 valandos.

Dr. Victor Pedro Saulytis

Cirurgião dentista pela Universidade S. Paulo

C. R. O. S. P. Nr. 727

Clinica de adultos e crianças Fluor — RX — Alta rotação.

Endodontia e ortodontia movel (ortopedia),

Taisomi kanalai ir kreivi dantys.

Rua França Carvalho, 121, Moóca,

Arti Dr. Vinco Kudirkos mokyklos rūmų.

Atende se com hora marcada

DR. JONAS NICIFORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo

RAIOS X

Consultorio: Rua Capí Pacheco Chaves, 1206,

Vila Prudente, Tel. 63-5352